

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: 77 PŽ-418/2024-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Raoula Dubravca, predsjednika vijeća, Ivane Mlinarić, suca izvjestitelja i Ane Cvitković, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza Kecerin gradnja d.o.o. u stečaju, OIB 95226483763, Novačka ulica 329 (prije Kecerin gradnja d.o.o. u stečaju OIB 53701242895, Poljanica Bistranska, Poljička 64), kojeg zastupa punomoćnik Damir Mikuljan, odvjetnik u Zagrebu, Dalmatinska 2, protiv tuženika ZAGREBAČKI HOLDING d.o.o., OIB 85584865987, Zagreb, Savska cesta 32, Ulica grada Vukovara 41, Podružnica Zagrebačke ceste, Zagreb, Donje Svetice 48, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Galetović i Galetović u Zagrebu, Palmotićeve 3, radi isplate, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2007/2017-122 od 23. prosinca 2019., u sjednici vijeća održanoj 5. ožujka 2024.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2007/2017-122 od 23. prosinca 2019. u točki I. izreke i u dijelu točke II. izreke kojim je naloženo tuženiku u roku osam dana naknaditi tužitelju trošak postupka u iznosu od 660.000,00 kn.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2007/2017-122 od 23. prosinca 2019. u dijelu točke II. izreke kojim je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 32.750,00 kn.

Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška u iznosu od 4.346,67 EUR kao neosnovan.

III. Odbija se tužiteljev zahtjev za naknadu troška odgovora na žalbu u iznosu od 9.061,49 EUR kao neosnovan.

IV. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku trošak žalbenog postupka u iznosu od 207,38 EUR u roku osam dana.

V. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troška žalbenog postupka u iznosu od 5.217,67 EUR.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2007/2017-122 od 23. prosinca 2019. odlučeno je:

„1. Nalaže se tuženiku da u roku od 8 (osam) dana isplati tužitelju iznos od 2.615.563,39 kuna s zakonskim zateznim kamatama po stopi od 14% godišnje tekućim na taj iznos od 20. lipnja 2008. do 30. lipnja 2011., a od 1. srpnja 2011. do 31. srpnja 2015. po stopi od 12% godišnje, a od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2015. po stopi od 8,14% godišnje, a od 1. siječnja 2016. do 30. lipnja 2016. po stopi od 8,05% godišnje, a od 1. srpnja 2016. do 31. prosinca 2016. po stopi od 7,88% godišnje, a od 1. siječnja 2017. do 30. lipnja 2017. po stopi od 7,68% godišnje, a od 1. srpnja 2017. do 31. prosinca 2017. po stopi od 7,41% godišnje, a od 1. siječnja 2018. do 30. lipnja 2018. po stopi od 7,09% godišnje, a od 1. srpnja 2018. do 31. prosinca 2018. po stopi od 6,82% godišnje, a od 1. siječnja 2019. do 30. lipnja 2019. po stopi od 6,54% godišnje, a od 1. srpnja 2019. do isplate po stopi od 6,30% godišnje odnosno prema referentnoj stopi HNB-a uvećanoj za tri postotna poena.(platni nalog iz rješenja o ovrsi javnog bilježnika Marijana Jurića iz Zagreba broj Ovr-35/2009 od 5. veljače 2009. se za navedeni iznos održava na snazi).

2. Nalaže se tuženiku da u roku od 8 (osam) dana isplati tužitelju trošak postupka u iznosu od 692.750,00 kuna, dok se odbija zahtjev za nadoknadu parničnog troška u iznosu od 58.950,00 kuna.“

2. Protiv presude u dijelu kojim nije uspio tuženik je podnio žalbu zbog bitne povrede odredbi parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešne odluke o parničnom trošku. Predlaže presudu u pobijanom dijelu preinačiti ili je ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

3. U odgovoru na žalbu tužitelj osporava tuženikove žalbene navode kao neosnovane, predlaže potvrditi presudu u pobijanom dijelu. Traži naknadu troška odgovora na žalbu u iznosu od 9.061,49 EUR.

4. Žalba nije osnovana osim u dijelu odluke o parničnom trošku.

5. Presuda je ispitana u pobijanom dijelu na temelju odredaba članka 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 114/22; dalje: ZPP), u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a te na pravilnu primjenu materijalnog prava.

6. U postupku koji je prethodio pobijanoj presudi, kao niti u pobijanoj presudi, nema bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti niti one na koje se poziva tuženik. Suprotno žalbenim navodima, a prema obrazloženju presude prvostupanjski sud je argumentirano i detaljno naveo i obrazložio koje je činjenice utvrđivao, zašto i kako ih je utvrdio, koje je dokaze izvodio i zašto te kako ih je ocijenio. Razlozi obrazloženja su jasni i ne postoji proturječnost o odlučnim činjenicama, prvostupanjski sud je pravilno utvrdio koje su

činjenice odlučne za ocjenu osnovanosti tužbenog zahtjeva, što je sud valjano obrazložio, stoga presuda nije zahvaćena bitnom povredom iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a na koju se posebno poziva žalitelj.

7. Prvostupanjski sud je presudom poslovni broj P-2191/09 od 5. svibnja 2010. prihvatio tužbeni zahtjev na isplatu iznosa od 3.879.512,49 kn za održavanje ceste na Sljemenu i čišćenje i odvoz snijega s parkirališta protiv koje je tuženik podnio žalbu. Ovaj sud je presudom i rješenjem poslovni broj PŽ-7394/10-6 od 15. siječnja 2013. prvostupanjsku presudu djelomično potvrdio u dijelu kojim je tužitelju dosuđen iznos od 942.135,76 kn sa zateznim kamatama, djelomično preinačio i odbio tužiteljev zahtjev na isplatu iznosa od 321.813,34 kn sa zateznim kamatama i djelomično ukinuo prvostupanjsku presudu u dijelu kojim je tuženiku bilo naloženo da isplati tužitelju iznos od 2.615.563,39 kn sa zakonskim zateznim kamatama od 20. lipnja 2008. do isplate. Rješenjem poslovni broj P-2007/2017-125 od 28. svibnja 2020. utvrđen je prekid postupka sukladno članku 212. točki 4. ZPP-a jer je tužitelj rješenjem poslovni broj Tt-19/34329-1 od 30. listopada 2019. brisan iz sudskog registra, a o nastavku postupka odlučeno je rješenjem poslovni broj P-207/2017 od 7. veljače 2024.

8. Predmet ovog postupka je tužiteljev zahtjev na isplatu iznosa od 2.615.563,39 kn sa zateznim kamatama za čišćenje i odvoz snijega s parkirališta uz Sljemensku cestu – zapad za potrebe Skijaškog kupa u sezoni 2007/2008 godini. Prvostupanjski sud je na temelju priloženih isprava, saslušanih svjedoka, građevinskog i geodetskog vještačenja i očevida utvrdio da je tužitelj održavao i odvozio snijeg s parkirališta naziva: Krumpirište, Jezera, kamenolom i Dvorac Gornja Bistra ukupne površine 33.474,53 m². Na temelju nalaza i mišljenja oba vještaka, na koje stranke nisu imale primjedbe, prvostupanjski sud je utvrdio vrijednost tužiteljevih radova na čišćenju i odvozu snijega u iznosu od 3.421.934,00 kn (bez PDV-e) što je više nego što tužitelj traži u ovom postupku.

9. Tuženik u žalbi navodi da predmetne radove održavanja nije naručio, da nije imao saznanja o odvozu snijega s parkirališta, da tužitelj nije obavijestio tuženika da održava parkirališta kao i da je prvostupanjski sud donio presudu bez ijednog valjanog dokaza da je tužitelj imao nalog za navedene radove kao i da ih je izvršio.

10. Suprotno žalbenim navodima prvostupanjski sud je ocjenom iskaza svjedoka Dragutina Žiljka djelatnika tuženika, Branislava Kovača i Dragutina Bažulja, volontera Skijaškog saveza, Igora Rađenovića voditelja Podružnice Zagrebačke ceste, Zdenka Kecerina, Mirka Klinžića, Damira Kecerina, direktora tužitelja do otvaranja stečajnog postupka Kemala Golača djelatnika tuženika zaduženog za kontrolu radova pravilno utvrdio da je tužitelj izvršio čišćenje snijega na navedenim parkiralištima kao i da je posao kontrolirao tehnički direktor tuženika Stipo Ćorić. Tužitelj i tuženik nisu sklopili ugovor o čišćenju snijega u zimskoj sezoni 2007/2008 godine, međutim, prvostupanjski sud je ocjenom iskaza navedenih svjedoka utvrdio da zbog nedostatka snijega u sezoni 2006/2007 godine, nije vršen odvoz i čišćenje snijega u 2007. godini, da je Stipo Ćorić dogovorio s tužiteljem da će se uvjeti iz Ugovora broj 655A (sezona 2006/2007 godine) prenijeti na sezonu 2007/2008

godinu, a da je takav dogovor postignut potvrdio je svjedok Mirko Klinžić koji je tom razgovoru prisustvovao, da je tuženik dopremao sol tužitelju, kao i da je tužitelj imao posebne dozvole za ulazak kamiona i tužiteljevih djelatnika radi čišćenja i odvoza snijega koji su bili jasno označeni s tužiteljevom tvrtkom, a tuženik tužiteljevim djelatnicima nije priječio ili zabranio obavljanje čišćenja i odvoza snijega, niti je tijekom postupka dostavio dokaz da je navedene radove izvršio netko drugi.

11. Saslušani djelatnik tuženika Dragutin Žiljak potvrdio je da je tužitelj uredno održavao parkirališta i čistio snijeg. Svjedoci Dragutin Bažulj i Branislav Kovač volonteri Skijaškog saveza također su potvrdili da je tužitelj čistio snijeg na parkiralištima i da je za pristup tome trebalo imati posebne dozvole. Tome valja dodati da niti tuženikov direktor Službe za pravne poslove Tomislav Bilić u svom iskazu nije osporavao izvršene radove, već je naveo da je radi sklapanja nagodbe s tužiteljem održan sastanak, a razlog za nepostizanje nagodbe je to što tužitelj i tuženik nisu imali sklopljen ugovor za sezonu 2007/2008. godine. Niti svjedok Igor Rađenović voditelj podružnice Zagrebačkih cesta imenovan u kolovozu 2008. godine nije osporio da radovi održavanja parkirališta nisu izvedeni, već je u svom iskazu naveo da za odbijanje plaćanja tužiteljeve fakture nije dobio suvisao odgovor, kao i da su međusobno prebacivali odgovornost.

12. Iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka za graditeljstvo mr. Zlatka Omerhodžića dipl.ing.grad. i Krunoslava Boca ing. geod.et geoinf. prvostupanjski sud je utvrdio količinu očišćenog snijega, površine parkirališta i izračun ukupnog troška u iznosu od 3.421.934,00 kn (bez PDV). Slijedom navedenog, zaključak je prvostupanjskog suda da je tuženikova odluka bila da tužitelj nastavi čistiti i odvoziti snijeg kao što je to činio i prijašnjih godina odnosno da je tuženik izjavom svog tehničkog direktora i dopremanjem soli nedvojbeno dao suglasnost tužitelju za poslove čišćenja i odvoza snijega s predmetnih parkirališta. Iz Ugovora A 655 sklopljenog između tužitelja kao izvoditelja i tuženika kao naručitelja proizlazi da je obveza tužitelja bila: čišćenje, utovar i odvoz snijega s parkirališta uz Sljemensku cestu-zapad za potrebe Svjetskog skijaškog kupa (članak 1.) koje radove će tužitelj izvoditi tijekom sezone zimske službe 2006/2007. godine (članak 6., str. 80.-85. spisa) uz koji su priloženi ponuda i troškovnik.

13. Ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud ocjenom detaljno provedenog dokaznog postupka pravilno utvrdio da je tužitelj čistio i odvezio snijeg s parkirališta u zimskoj sezoni 2007/2008. godine, a činjenica što između stranaka nije bio sklopljen ugovor radi obavljanja ovih poslova ne utječe na obvezu tuženika da tužitelju za održavanje parkirališta plati jer je tužitelj radove održavanja parkirališta izvršavao uz suglasnost tuženika, a prema cijenama iz Ugovora A 655. Ovaj sud prihvaća obrazloženje prvostupanjskog suda da je Stipo Čorić, tehnički direktor, dogovarajući posao čišćenja i odvoza snijega, prema uvjetima iz Ugovora A 655, postupao kao punomoćnik po zaposlenju, a slijedom čega je tužitelj za tuženika skoro pola godine čistio snijeg. Tuženik je odbio platiti tužitelju za čišćenje i odvoz snijega čime je po stavu prvostupanjskog suda došlo do umanjenja tužiteljeve imovine na ime troškova za plaće angažiranih djelatnika, troškova teške mehanizacije i sl., a da je tuženik uvećao svoju imovinu, pa ovaj sud zaključuje da je prvostupanjski sud odlučio u smislu odredbe članka 1111. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj:

35/05, 41/08 i 125/11; dalje: ZOO), a visinu stope zatezne kamate sud je odredio prema odredbi članka 29. stavka 2. ZOO-a po stopi za ostale odnose.

14. Odluka o parničnom trošku je donesena je u smislu članka 154. stavka 1. i članka 155. ZPP-a i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 112/12, 103/14, 118/14 i 107/15). Ovaj sud nalazi da tuženik osnovano navodi da tužitelj prema odredbi Tbr. 8. t. 1. Tarife ne bi imao pravo na više od četiri obrazložena podneska, slijedom toga tužitelj ne bi imao pravo na naknadu troška i za podnesak od 30. lipnja 2014. (str. 414. spisa) u iznosu od 26.200,00 kn i PDV jer ovaj podnesak sadržajem ponavlja prethodno predložene dokaze, stoga ne predstavlja podnesak za koji bi se trošak trebao odrediti po Tbr. 8. t. 1. Tarife niti onaj po Tbr. 8. t. 3. Tarife. Slijedom navedenog, odluku o parničnom trošku valjalo je preinačiti i odbiti zahtjev tužitelja na naknadu troška u iznosu od 32.750,00 kn. Tuženik je podnio zahtjev za naknadu troška žalbenog postupka u iznosu od 40.875,00 kn. Kako je tuženik uspio sa žalbom samo u odnosu na troškove postupka i to iznosa od 32.750,00 kn naknadu troška valjalo je odrediti prema tom iznosu. Tuženik ima pravo na naknadu po Tbr. 10. t. 1. Tarife za sastav žalbe u iznosu od 207,38 EUR.

15. Valjalo je, slijedom navedenog, na temelju članka 368. stavka 1. ZPP-a odlučiti kao u točki I. izreke, na temelju članka 373. točke 3. ZPP-a kao u točki II. izreke ove presude. Ovaj sud nalazi da tužiteljev zahtjev za naknadu troška odgovora na žalbu nije trošak koji je bio potreban radi vođenja ove parnice sukladno članku 155. stavku 1. ZPP-a stoga je njegov zahtjev odbijen i odlučeno kao u točki III. izreke. Tuženik ima pravo na naknadu troška žalbe u iznosu od 207,38 EUR, a neosnovan je zatraženi trošak žalbenog postupka u iznosu od 5.217,67 EUR, stoga je na temelju članka 166. stavka 2. ZPP-a odlučeno kao u točkama IV. i V. izreke.

Zagreb, 5. ožujka 2024.

Predsjednik vijeća
Raoul Dubravec

Broj zapisa: **9-30864-8dbc5**

Kontrolni broj: **05146-7919c-f1c91**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Raoul Dubravec, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.